

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9487 af 15/02/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-6-97 om erhvervsevnetabserstatning - forhøjet almindelig førtidspension - tinnitus - psykisk følgetilstand - arbejdsskade

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 105328-96

Ankestyrelsens principafgørelse U-6-97 om erhvervsevnetabserstatning - forhøjet almindelig førtidspension - tinnitus - psykisk følgetilstand - arbejdsskade

Resume:

I en sag om erhvervsevnetabserstatning på grund af svær tinnitus (øresusen) og psykisk følgetilstand efter en eksplosionsulykke fastsatte Ankestyrelsen erhvervsevnetabet til 50%.

Skadelidte havde på grund af arbejdsskadens følger fået tilkendt forhøjet almindelig førtidspension svarende til at hans erhvervsevne var nedsat med mindst halvdelen. Ankestyrelsen havde tiltrådt

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

01-06-2009

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 789 af 28. august 1996 - § 32, stk. 1 og § 32, stk. 2

Sagsfremstilling:

Sagsfremstilling: Skadelidte, der var født i 1947, pådrog sig i marts 1992 en støjskade under arbejde på et skibsværft, da en kompressorslange eksploderede tæt ved ham.

Der var følger efter ulykken i form af hørenedsættelse og tinnitus (øresusen).

Ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 27. november 1992 blev ménen fastsat til 5% og erhvervsevnetabet til under 15%. Med hensyn til mén lagde Arbejdsskadestyrelsen vægt på, at der var tale om nedsathørelse og øresusen. Ved afgørelsen om erhvervsevnetab lagde Arbejdsskadestyrelsen vægt på, at skaden ikke havde medført en indtægtsnedgang på 15% eller derover.

I maj 1994 anmodede skadelidte Arbejdsskadestyrelsen om at genoptage sagen under henvisning til, at det ved audiologisk undersøgelse var konstateret, at hans tinnitus ikke lod sig behandle, men tværtimod var under stadig udvikling.

Skadelidte blev sygemeldt i maj 1994 og overgik til sygedagpenge.

Af oplysninger fra skadelidtes læge og journaloplysninger fra specialafdeling på sygehus fremgik, at hørelsen var uændret, men at tinnitus var under stadig udvikling. Der var tale om en brusende, højfrekvent tinnitus for især venstre øre, men ind imellem også for højre øre. Denne højfrekvente tinnitus var meget generende for skadelidte og gav bl.a. indsovningsbesvær. Lyden fra en radio gavnede ikke længere, og tinnitus maskeredes ikke af høreapparat.

Tinnitus dominerede efterhånden i betydelig grad skadelidtestilværelse. Udover søvnbesværet udviklede der sig koncentrationsbesvær og depressionstendens samt stærk støjoverfølsomhed. Skadelidte havde

modtaget kortvarig samtaleterapi hos psykolog og havde været henvist til psykiater, der havde forsøgt at få skadelidte til at acceptere sine symptomer. Der fandtes ikke yderligere behandlingsmuligheder.

I afgørelse af 31. oktober 1994 hævdede Arbejdsskadestyrelsen ménet til 10%. Afgørelsen blev tiltrådt af Ankestyrelsen den 3. marts 1995.

I oktober 1995 afviste Arbejdsskadestyrelsen at genoptage sagen med hensyn til mén.

I februar 1996 anmodede skadelidtes advokat Arbejdsskadestyrelsen om at genoptage sagen om erhvervsevnetab. Advokaten henviste til, at skadelidte siden maj 1994 havde været uarbejdsdygtig på grund af arbejdsskadens følger, og at han i januar 1996 af Revaliderings- og Pensionsnævnet havde fået tilkendt forhøjet almindelig førtidspension efter § 14, stk. 3, nr. 1, i lov om social pension.

Arbejdsskadestyrelsen indhentede pensionssagens akter. Det fremgik heraf, at førtidspension var tilkendt alene på grund af arbejds skadens følger.

I afgørelse af 3. juni 1996 afslog Arbejdsskadestyrelsen at genoptage sagen med hensyn til erhvervsevnetab. Ved afgørelsen lagde Arbejdsskadestyrelsens vægt på, at der ikke var fremkommet nye oplysninger, der i tilstrækkelig grad dokumenterede, at skadelidtes erhvervsmæssige situation var væsentligt forværret som følge af den anerkendte arbejdsskade, og at der derfor ikke var grundlag for at træffe en ændret afgørelse.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelse blev af skadelidtes advokat indbragt for Ankestyrelsen.

Mens arbejdsskadesagen verserede i Ankestyrelsen, traf Ankestyrelsen afgørelse i skadelidtes pensions-sag og tiltrådte Revaliderings- og Pensionsnævnets afgørelse, hvorefter skadelidte havde fået tilkendt forhøjet almindelig førtidspension, men ikke var berettiget til mellemste førtidspension. Ved afgørelsen lagde Ankestyrelsen vægt på, at der ifølge speciallægeerklæring var fundet normale forhold i øre næse-halsområdet, og at høretærsklen ved taleaudiometri var inden for normalområdet, men at der dog fandtes en svær diskantthørenedsættelse, mest udtalt på venstre øre. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der var beskrevet tinnitus.

Afgørelse:

Ankestyrelsen vurderede, at der var grundlag for at genoptage sagen, da der skønnedes at være sket en væsentlig ændring af deerhvervsmæssige følger efter arbejdsskaden, siden Arbejdsskadestyrelsen i afgørelse af 27. november 1992 vurderede erhvervsevnetabet til under 15%.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at skadelidte nu ved Revaliderings- og Pensionsnævnets afgørelse af 29. januar 1996, som var tiltrådt af Ankestyrelsen den 28. juni 1996, havde fået tilkendt forhøjet almindelig førtidspension alene på grundlag af arbejds skadens følger.

Ankestyrelsen fastsatte herefter erhvervsevnetabet til 50%. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at det var den svære tinnitus og den psykiske følgetilstand, der var årsag til, at skadelidte var ophørt med sit arbejde og var overgået til forhøjet almindelig førtidspension svarende til en nedsættelse af erhvervsevnen med mindst halvdelen alene på helbredsmæssigt grundlag.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.